

Udtale af de lægelatinske fagtermer

Lægelatin er et internationalt fagsprog, hovedsageligt afledt af latin og græsk, og »sprogets« lyde udtales ret forskelligt på forskellige sprog. Hovedreglen på dansk er, at de enkelte lyde og stavelser i de latinske navne udtales på dansk, lige som de staves.

Nogle bogstaver eller bogstavkombinationer har dog en speciel udtale.

To vokaler efter hinanden

Vokalerne udtales enten 1) som én lyd, eller 2) hver for sig.

ae udtales som æ, (eller e), fx udtales caecum (blindtarm) som sækum,

oe udtales som ø, fx udtales foetus (foster) som føtus,

au udtales som aw, fx udtales auris (øre) som awris,

eu udtales som ew, fx udtales leucocytus (hvidt blodlegeme) som -lewkosytus.

Hvis to vokaler efter hinanden derimod skal udtales hver for sig, markeres det med to prikker (et trema) over den sidste vokal. Eksempler:

diploë (dobbel) udtales diplo-e,

oöphorus (æggestok) udtales o-oforus.

Ved sammenbinding af to hinanden uafhængige substantiver bruger man ofte eto-. Hvis dette o- efterfølges af en vokal, udtales vokalerne hver for sig, fx udtales gastroenteritis (betændelse i mavesæk og tarm) som gastro-enteritis (ikke gastrønteritis).

Udtale af c

Foran fortunevokalerne, i, y, ae og oe udtales c som s. Eksempler:

cella (celle) udtales sella,

cilium (øjnehår) udtales silium,

cystis (blære) udtales systis.

Foran a, o, u og konsonanter udtales c ellers som k. Eksempler:

caput (hoved) udtales kaput,

columna (søjle) udtales kolumna,

crista (kam) udtales krista.

Udtale af cc og sc

Foran e, i, y, ae og oe, samt konsonanter udtales cc som ks og sc som s.

Eksempler:

coccyx (haleben) udtales kokyks,

fascia (hinde) udtales fasja.

Ellers udtales cc som k og sc som k. Eksempler:

saccus (sæk) udtales sakkus,

sclerus (hård) udtales sklerus.

Bemærk dog bøjningsendelsen –sci, som udtales –ski. Eksempler:
disci (gen. el. plur. af discus (skive)) udtales diski,
menisci (gen. el. plur. af meniscus (menisk)) udtales meniski.

Udtale af ch, ph, qu, th og x

Disse udtales som hhv. k, f, kv, t og ks. Eksempler:

brachium (arm) udtales brakium,

pharynx (svælg) udtales farynks,

quadriceps (firhovedet muskel) udtales kvadriseps,

(glandula) thyroidea (skjoldbruskkirtlen) udtales tyroidea,

maxilla (overkæben) udtales maksilla.